

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1395**ze dne 18. srpna 2016**

o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), a zejména na článek 266 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní nařízení“) (1), a zejména na články 9 a 14 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

- (1) Dne 23. března 2006 přijala Komise nařízení (ES) č. 553/2006, kterým se ukládají prozatímní antidumpingová opatření na dovoz některé obuvi se svrškem z usně (dále jen „obuv“) pocházející z Čínské lidové republiky (dále též „ČLR“) a Vietnamu (dále jen „prozatímní nařízení“) (2).
- (2) Nařízením (ES) č. 1472/2006 (3) uložila Rada konečná antidumpingová cla v rozmezí od 9,7 do 16,5 % na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a z ČLR na dobu dvou let (dále jen „nařízení Rady (ES) č. 1472/2006“ nebo „sporné nařízení“).
- (3) Nařízením (ES) č. 388/2008 (4) rozšířila Rada konečná antidumpingová opatření na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z ČLR na dovoz zasílaný ze Zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze Zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao.
- (4) K okamžiku uplynutí platnosti opatření Rada na základě přezkumu před pozbytím platnosti zahájeného dne 3. října 2008 (5) znovu prodloužila antidumpingová opatření o dobu patnácti měsíců, tj. do 31. března 2011, a to prostřednictvím nařízení (EU) č. 1294/2009 (6) (dále jen „nařízení (EU) č. 1294/2009“).
- (5) Společnosti Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (dále jen „žalobkyně“) napadly sporné nařízení u Soudu prvního stupně (nyní Tribunál). Tribunál tyto žaloby zamítl ve svých rozsudcích ze dne 4. března 2010 ve věci Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada, T-401/06, Sb. rozh. 2010, s. II-671, a ze dne 4. března 2010 ve spojených věcech Zhejiang Aokang Shoes a Wenzhou Taima Shoes v. Rada, T-407/06 a T-408/06, Sb. rozh. 2010, s. II-747.
- (6) Žalobkyně se proti těmto rozsudkům odvolaly. Soudní dvůr uvedené rozsudky ve svých rozsudcích ze dne 2. února 2012 ve věci Brosmann a další, C-249/10 P, a ze dne 15. listopadu 2012 ve věci Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, C-247/10 P (dále jen „rozsudky Brosmann a Aokang“) zrušil. Soudní dvůr rozhodl, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení věci, neboť se domníval, že Komise nebyla povinná zkoumat žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství podle čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení od hospodářských subjektů nezařazených do vzorku (bod 36 rozsudku ve věci C-249/10 P a body 29 a 32 rozsudku ve věci C-247/10 P).
- (7) Soudní dvůr poté sám v dané věci rozhodl. Uvedl, že: „[...] Komise měla přezkoumat odůvodněné žádosti, které jí navrhovatelky předložily na základě čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení za účelem přiznání STH v rámci antidumpingového řízení upraveného sporným nařízením. Dále je třeba konstatovat, že není vyloučeno, že takový přezkum povede k tomu, že jim bude uloženo konečné antidumpingové clo lišící se od cla ve výši 16,5 %, které se na ně vztahuje podle čl. 1

odst. 3 sporného nařízení. Z téhož ustanovení totiž vyplývá, že ve sporném nařízení bylo konečné antidumpingové clo ve výši 9,7 % uloženo pouze jedinému čínskému hospodářskému subjektu zařazenému do vzorku, kterému byl přiznán STH. Platí přitom, jak vyplývá z bodu 38 tohoto rozsudku, že pokud by Komise konstatovala, že podmínky tržního hospodářství převažují i v případě navrhovatelek, měla by se posledně uvedená sazba cla, v případě nemožnosti vypočítat individuální dumpingové rozpětí, vztahovat i na ně“ (bod 42 rozsudku ve věci C-249/10 P a bod 36 rozsudku ve věci C-247/10 P).

- (8) V důsledku toho zrušil Soudní dvůr sporné nařízení v rozsahu, ve kterém se týká dotčených žalobkyň.
- (9) V říjnu 2013 Komise prostřednictvím oznámení uveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* (⁷) oznámila, že se rozhodla obnovit antidumpingové řízení k okamžiku vzniku protiprávnosti a přezkoumat, zda v případě žalobkyň převažovaly v období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 podmínky tržního hospodářství, a vyzvala zúčastněné strany, aby se přihlásily.
- (10) V březnu 2014 Rada prováděcím rozhodnutím Rady 2014/149/EU (⁸) zamítla návrh Komise na přijetí prováděcího nařízení Rady o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla a ukončila řízení týkající se uvedených výrobců. Rada vyjádřila názor, že dovozci, kteří nakoupili obuv od uvedených vyvážejících výrobců a kterým bylo příslušnými vnitrostátními orgány příslušné clo vráceno na základě článku 236 nařízení (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (⁹) (dále jen „celní kodex Společenství“), nabyli na základě ustanovení čl. 1 odst. 4 sporného nařízení, na jehož základě se ustanovení celního kodexu Společenství, zejména článku 221, na výběr cla uplatnila, legitimního očekávání.
- (11) Tři dovozci dotčeného výrobku, C&J Clark International Ltd. (dále též „Clark“), Puma SE (dále též „Puma“) a Timberland Europe B.V. (dále též „Timberland“) (dále též „dotčení dovozci“), antidumpingová opatření uvalená na dovoz některé obuvi pocházející z Číny a Vietnamu napadli s odvoláním na judikaturu uvedenou v 5. až 7. bodě odůvodnění u vnitrostátních soudů, které se s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce obrátily na Soudní dvůr.
- (12) Ve spojených věcech C & J Clark International Limited, C-659/13, a Puma SE, C-34/14, Soudní dvůr prohlásil nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 a (EU) č. 1294/2009 za neplatná, jelikož Evropská komise nepřezkoumala žádosti podané vyvážejícími výrobci z ČLR a Vietnamu, kteří nebyli zařazeni do vzorku, o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení (dále jen „rozsudky“), a to v rozporu s požadavky stanovenými v ustanoveních čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (¹⁰).
- (13) Co se týče třetí věci Timberland Europe B.V. v. Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, C-571/14, Soudní dvůr dne 11. dubna 2016 rozhodl o výmazu této věci z rejstříku na žádost předkládajícího vnitrostátního soudu.
- (14) Článek 266 SFEU stanoví, že orgány musí přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudky Soudního dvora. V případě zrušení aktu přijatého orgány v rámci správního řízení, jako je antidumpingové řízení, spočívá zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora v nahrazení zrušeného aktu novým aktem, ve kterém je protiprávnost zjištěná Soudním dvorem odstraněna (¹¹).
- (15) Podle judikatury Soudního dvora lze postup nahrazení zrušeného aktu obnovit k okamžiku, kdy nastala protiprávnost (¹²). To zejména znamená, že za situace, kdy je akt, kterým je správní řízení ukončeno, zrušen, nemá tento fakt, že akt byl zrušen, nutně vliv na přípravné úkony, jako je zahájení antidumpingového řízení. Za situace, kdy je zrušeno nařízení, které ukládá konečná antidumpingová opatření, to znamená, že pokud k protiprávnosti nedošlo k okamžiku zahájení řízení, zůstává po tom, co bylo nařízení zrušeno, antidumpingové řízení nadále otevřeno, protože akt, jímž bylo antidumpingové řízení uzavřeno, byl z právního řádu Unie odstraněn (¹³).

- (16) S výjimkou skutečnosti, že orgány nepřezkoumaly žádosti podané vyvázejícími výrobci z Čínské lidové republiky a Vietnamu, kteří nebyli zařazeni do vzorku, o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení, zůstala všechna ostatní zjištění učiněná v nařízeních Rady (ES) č. 1472/2006 a (EU) č. 1294/2009 i nadále v platnosti.
- (17) V tomto případě protiprávnost nastala až po zahájení řízení. Proto se Komise rozhodla stávající antidumpingové řízení, jež bylo v návaznosti na rozsudky stále otevřené, obnovit, a to od okamžiku, kdy nastala protiprávnost, a přezkoumat, zda v případě dotčených vyvázejících výrobců převažovaly v období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 podmínky tržního hospodářství, což bylo období šetření v šetření, které vedlo k uložení konečných cel uvedených v 1. a 2. bodě odůvodnění (dále jen „původní šetření“). Komise rovněž v příslušném případě zkoumala, zda měli dotčení vyvázející výrobci nárok na individuální zacházení v souladu s čl. 9 odst. 5 základního nařízení v jeho znění před vstupem nařízení (EU) č. 765/2012 ⁽¹⁴⁾ v platnost (dále jen „základní nařízení ve znění před jeho změnou“) ⁽¹⁵⁾.
- (18) Jako první krok ve vztahu k dovozu společností Clark a Puma z ČLR Komise posoudila všechny předložené žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení od příslušných vyvázejících výrobců nezařazených do vzorku, kteří takové žádosti předložili v původním šetření.
- (19) Pokud jde o dovoz společnosti Timberland z ČLR, byli ve věci C-571/14 zjištěni dva dodavatelé v ČLR. Jeden z dodavatelů, Zhongshan Pou Yuen, byl zařazen do vzorku v původním šetření, a proto v původním šetření nenastala žádná protiprávnost týkající se tohoto dodavatele. Druhý dodavatel, General Shoes Limited, byl nesprávně označen jako čínský dodavatel, přestože tato společnost byla usazena ve Vietnamu. Jak je uvedeno ve 150. bodě odůvodnění níže, tuto skutečnost později zpochybnila Federace evropského sportovního průmyslu (dále jen „FESI“), která namítla, že společnost General Shoes Ltd je ve skutečnosti čínským dodavatelem.
- (20) Ve vztahu k dovozu společností Puma, Clark a Timberland z Vietnamu Komise v současné době také provádí posouzení předložených žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení od příslušných vyvázejících výrobců nezařazených do vzorku, kteří takové žádosti předložili v původním šetření. Toto šetření stále probíhá.

B. PROVEDENÍ ROZSUDKŮ SOUDNÍHO DVORA VE SPOJENÝCH VĚCÍCH C-659/13 A C-34/14 VE VZTAHU K DOVOZŮ Z ČLR

- (21) Komise má možnost napravit ty aspekty sporného nařízení, které vedly k jeho prohlášení za neplatné, přičemž může ty části posouzení, kterých se rozsudek nedotýká, ponechat beze změny ⁽¹⁶⁾.
- (22) Cílem tohoto nařízení je opravit ty aspekty sporného nařízení, u kterých bylo zjištěno, že nejsou v souladu se základním nařízením, a tudíž vedly k prohlášení nařízení za neplatné, a to v rozsahu, ve kterém jsou dotčení určití vyvázející výrobci z ČLR.
- (23) Všechna ostatní zjištění, která byla v sporném nařízení učiněna a která nebyla Soudním dvorem prohlášena za neplatná, zůstávají v platnosti a tímto se do tohoto nařízení začleňují.
- (24) Následující body odůvodnění se tak omezují na nové posouzení, které bylo nezbytné za účelem dosažení souladu s rozsudky.
- (25) Komise přezkoumala, zda v případě čínských vyvázejících výrobců společností Clark a Puma, kteří v rámci daného šetření podali žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a/nebo individuální zacházení, převažovaly v období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 podmínky pro zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení. Smyslem tohoto zkoumání je stanovit rozsah, v němž jsou tyto dva dotčení dovozci oprávněni k tomu, aby jim bylo vráceno antidumpingové clo, které bylo uhrazeno v souvislosti s antidumpingovými cly odvedenými za vývoz jejich čínských dodavatelů, kteří zažádali o zacházení jako v tržním hospodářství a/nebo individuální zacházení.
- (26) V případě, že z analýzy vyplyne, že čínským vyvázejícím výrobcům, na jejichž vývoz bylo uvaleno antidumpingové clo, jež některý ze dvou dotčených dovozců uhradil, mělo být přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, hodnota vráceného cla bude omezena na částku odpovídající rozdílu mezi clem odvedeným, konkrétně ve výši 16,5 %, a clem uvaleným na jedinou vyvázející společnost zařazenou do vzorku, které bylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, tedy *Golden Step*, konkrétně ve výši 9,7 %.

- (27) V případě, že z analýzy vyplyne, že čínským vyvážejícím výrobcům, jimž bylo zamítnuto zacházení jako v tržním hospodářství, ale na jejichž vývoz bylo uvaleno antidumpingové clo, jež některý ze dvou dotčených dovozců uhradil, mělo být přiznáno individuální zacházení, bude muset být dotčenému vyvážejícímu výrobcovi přiznána individuální celní sazba a hodnota vráceného cla bude omezena na částku odpovídající rozdílu mezi odvedeným clem a případným individuálním clem vypočteným pro dotčeného vyvážejícího výrobce.
- (28) V opačném případě, tedy pokud z analýzy předmětných žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení vyplyne, že zacházení jako v tržním hospodářství i individuální zacházení by mělo být zamítnuto, nebude moci být vráceno žádné antidumpingové clo.
- (29) Jak je uvedeno ve 12. bodě odůvodnění, Soudní dvůr sporné nařízení a nařízení (EU) č. 1294/2009 zrušil mimo jiné ve vztahu k vývozu některé obuvi pocházející od třinácti čínských vyvážejících výrobců, konkrétně Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Builidyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. a Win Profile Industries Ltd (dále jen „dotčení vyvážející výrobci“), do Unie a dovezené společnostmi Clark a Puma, jelikož Komise nepřezkoumala žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení, které podali mimo jiné vyvážející výrobci z ČLR.
- (30) Komise proto přezkoumala jako první krok žádosti těchto třinácti vyvážejících výrobců o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení za účelem určení celní sazby platné pro jejich vývoz. Z posouzení vyplynulo, že předložené informace nebyly dostatečné k prokázání skutečnosti, že dotčení vyvážející výrobci působili v podmínkách tržního hospodářství nebo že měli nárok na individuální zacházení (podrobné vysvětlení je uvedeno ve 32. bodě odůvodnění a bodech následujících).

1. Posouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství

- (31) Je nutné připomenout, že v souladu s ustanovením čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení leží důkazní břemeno na výrobcovi, který o zacházení jako v tržním hospodářství žádá. Za tímto účelem čl. 2 odst. 7 písm. c) první pododstavec stanoví, že žádost podaná takovým výrobcem musí obsahovat dostatečné důkazy k doložení toho, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, jak jsou vymezeny v daném ustanovení. Orgány Unie tudíž nemají žádnou povinnost prokázat, že výrobce podmínky stanovené pro přiznání takového statusu nespĺňuje. Úkolem orgánů Unie naopak je, aby posoudily, zda jsou důkazy předložené dotčeným výrobcem dostatečné k prokázání toho, že kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) prvním pododstavci základního nařízení jsou splněna, aby mu bylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, a úkolem soudu Unie je, aby ověřil, že takovéto posouzení není zjevně nesprávné (bod 32 rozsudku ve věci C-249/10 P a bod 24 rozsudku ve věci C-247/10 P).
- (32) V souladu s čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení by mělo být splněno všech pět kritérií uvedených v tomto článku, aby vyvážejícímu výrobcovi mohlo být zacházení jako v tržním hospodářství přiznáno. Komise měla tedy za to, že pro zamítnutí žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství postačí, pokud alespoň jedno z těchto kritérií splněno není.
- (33) Žádný z dotčených vyvážejících výrobců nebyl schopen prokázat splnění prvního kritéria (obchodní rozhodnutí) a třetího kritéria (aktiva a „přenos“). Konkrétně ve vztahu k prvnímu kritériu dotčení vyvážející výrobci nepředložili nezbytné a kompletní informace (např. důkazy týkající se struktury a kapitálu společnosti, důkazy ohledně domácího prodeje, důkazy ohledně odměňování zaměstnanců atp.) k prokázání toho, že svá obchodní rozhodnutí činili na základě tržních signálů bez zásadních zásahů státu. Pokud jde o třetí kritérium, dotčení vyvážející výrobci rovněž nepředložili nezbytné a kompletní informace (např. důkazy ohledně aktiv ve vlastnictví společnosti a práva k užívání pozemků) k prokázání toho, že systém netržního hospodářství nezpůsobil žádné zkresení.
- (34) Pokud jde o druhé kritérium (účetnictví), čtyři společnosti (společnosti A, I, K, M) navíc nespĺnily ani toto kritérium, neboť nepředložily jednoznačné a jasné účetnictví.
- (35) Ve vztahu k devíti zbývajícím společnostem (společnostem B, C, D, E, F, G, H, J, L) nebylo druhé kritérium (účetnictví) vůbec posuzováno, a to z důvodů uvedených ve 32. bodě odůvodnění.

- (36) Ze stejného důvodu, uvedeného ve 22. bodě odůvodnění, nebylo ve vztahu k žádnému z dotčených vyvážejících výrobců posuzováno ani splnění čtvrtého (právní předpisy o úpadku a o vlastnictví) a pátého (převod směnných kurzů) kritéria.
- (37) Na základě výše uvedených zjištění Komise dospěla k závěru, že zacházení jako v tržním hospodářství by nemělo být přiznáno žádnému z třinácti dotčených čínských vyvážejících výrobců, a o tomto závěru tyto vyvážející výrobce informovala, přičemž je vyzvala, aby se k tomuto závěru vyjádřili. Komise neobdržela vyjádření od žádného z třinácti dotčených čínských vyvážejících výrobců.
- (38) Žádný z třinácti dotčených čínských vyvážejících výrobců tedy všechny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení nesplnil, v důsledku čehož žádnému z nich zacházení jako v tržním hospodářství přiznáno nebylo.
- (39) Je třeba připomenout, že podle rozhodnutí Soudního dvora by se v takovém případě, kdy orgány Unie konstatují, že v případě dotčených vyvážejících výrobců převážily podmínky tržního hospodářství, měla na tyto vyvážející výrobce vztahovat stejná celní sazba jako na společnost zařazenou do vzorku, které bylo zacházení jako v tržním hospodářství přiznáno ⁽¹⁷⁾.
- (40) Nicméně vzhledem k tomu, že ani jednomu z dotčených vyvážejících výrobců nebylo zacházení jako v tržním hospodářství na základě zjištění učiněných v obnoveném šetření přiznáno, na žádného z dotčených vyvážejících výrobců by se individuální celní sazba stanovená pro společnost, která byla zařazena do vzorku a které bylo zacházení jako v tržním hospodářství přiznáno, vztahovat neměla.

2. Posouzení žádostí o individuální zacházení

- (41) Podle čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou se v případě použití čl. 2 odst. 7 písm. a) téhož nařízení však stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokáží splnění všech kritérií stanovených v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou.
- (42) Jak je uvedeno v 31. bodě odůvodnění, je nutné připomenout, že v souladu s ustanovením čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou leží důkazní břemeno na výrobcí, který o individuální zacházení žádá. Za tímto účelem čl. 9 odst. 5 první pododstavec stanoví, že předložená žádost musí být řádně odůvodněna. Orgány Unie tudíž nemají žádnou povinnost prokázat, že vývozce podmínky stanovené pro přiznání takového statusu nesplňuje. Úkolem orgánů Unie je naopak posoudit, zda důkazy, které dotčený vývozce předložil, jsou dostatečné k prokázání toho, že kritéria stanovená v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou jsou splněna, aby vývozci mohlo být individuální zacházení přiznáno.
- (43) V souladu s čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou by měli vývozci prokázat na základě řádně odůvodněné žádosti, že všech pět kritérií uvedených v tomto článku je splněno, aby jim mohlo být individuální zacházení přiznáno.
- (44) Komise měla tedy za to, že pro zamítnutí žádosti o individuální zacházení postačí, pokud alespoň jedno z těchto kritérií splněno není.
- (45) Jedná se o těchto pět kritérií:
- a) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou vývozci svobodně repatriovat základní kapitál a zisk;
 - b) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky jsou svobodně určovány;
 - c) většinu akcií nebo podílů vlastní soukromé osoby a buď jsou státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídicí funkce v menšině, nebo je společnost dostatečně nezávislá na zásazích státu;
 - d) měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů; a
 - e) zásahy státu nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení opatření, pokud se jednotlivým vývozcům uloží rozdílné celní sazby.
- (46) Všech třináct čínských vyvážejících výrobců, kteří požádali o zacházení jako v tržním hospodářství, požádalo také o individuální zacházení, pokud by jim zacházení jako v tržním hospodářství nebylo přiznáno.

- (47) Většina dotčených vyvážejících výrobců (společnosti A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) nebyla schopna prokázat, že splňuje druhé kritérium (prodej na vývoz a ceny jsou svobodně určovány). Konkrétně v případě určitých dotčených vyvážejících výrobců (společnosti E, G, H, J, K, L) stanovy stanovily omezení produkce, a proto neprokázali, že obchodní rozhodnutí, například vývozní množství, jsou přijímána na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku. Jiní (společnosti A, B, M) neprodávali na domácím trhu a neposkytli žádné další vysvětlení, takže neprokázali, že tomu tak nebylo z důvodů zásahů státu. Zbývající vyvážející výrobci (společnosti C, D, I) neposkytli nezbytnou a kompletní dokumentaci, a tudíž neprokázali, že bylo splněno druhé kritérium.
- (48) Pokud jde o třetí kritérium (společnost – klíčové řídicí funkce a akcie nebo podíly – je dostatečně nezávislá na zásazích státu), deset čínských vyvážejících výrobců (společnosti B, E, F, G, H, I, J, K, L, M) nepředložilo nezbytnou a kompletní dokumentaci (zejména jak společnost nabytá aktiva, kdo vlastní aktiva a práva k užívání pozemků atd.), a proto neprokázalo, že nedošlo k zásahům státu, a tudíž neprokázalo, že splňují toto kritérium.
- (49) Navíc jeden vyvážející výrobce (společnost C) nesplnil první kritérium (repatriace kapitálu), jelikož šetření odhalilo omezení pro repatriaci kapitálu kvůli zásahům státu. Kromě toho tentýž vyvážející výrobce (společnost C) neprokázal, že splňuje páté kritérium (žádné zásahy státu, které by umožňovaly obcházení opatření), neboť nebyly poskytnuty žádné informace týkající se dvou společností ve spojení se sídlem v Číně, a proto chyběla nezbytná dokumentace prokazující, že bylo toto kritérium splněno.
- (50) Žádný z třinácti dotčených čínských vyvážejících výrobců tedy podmínky stanovené v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou nesplnil, v důsledku čehož žádnému z nich individuální zacházení příznáno nebylo.
- (51) Na tyto vyvážející výrobce by tedy mělo být uvaleno zbytkové antidumpingové clo platné pro ČLR, a to za dobu použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006. Původně trvala doba použitelnosti zmíněného nařízení od 7. října 2006 do 7. října 2008. Po zahájení přezkumu před pozbytím platnosti byla 30. prosince 2009 prodloužena do 31. března 2011. Protiprávnost zjištěná v rozsudcích spočívá v tom, že orgány Unie nezkoumaly, zda by výrobky vyrobené dotčenými vyvážejícími výrobci měly podléhat zbytkovému clo, individuálnímu clo nebo clo stanovenému pro společnost zařazenou do vzorku, které bylo příznáno zacházení jako v tržním hospodářství.
- (52) Na základě protiprávnosti zjištěné Soudním dvorem neexistuje žádný právní důvod pro úplné osvobození výrobků vyrobených dotčenými vyvážejícími výrobci od platby antidumpingového cla. Nový akt napravující protiprávnost zjištěnou Soudním dvorem musí proto pouze přehodnotit, jaká sazba antidumpingového cla se má uplatnit, a nikoli opatření samotná.
- (53) Jelikož byl učiněn závěr, že v případě dotčených vyvážejících výrobců by mělo být opětovně uloženo zbytkové clo ve stejné sazbě, v jaké bylo původně uloženo sporným nařízením a nařízením (EU) č. 1294/2009, není třeba provádět žádné změny nařízení Rady (ES) č. 388/2008. Uvedené nařízení zůstává v platnosti.

C. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN PO POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (54) Výše uvedená zjištění a závěry byly poskytnuty zúčastněným stranám a byla jim dána lhůta k vyjádření. Připomínky předložili federace FESI zastupující dovozce, včetně společností Puma a Timberland, společnost Clark, jeden další dovozce a jeden vyvážející výrobce, jehož žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení nebyla předmětem současného provedení.

Údajné nesrovnalosti v řízení

- (55) Federace FESI a jeden dovozce tvrdili, že ve stávajícím provedení došlo k řadě procesních chyb. Poukázali na to, že žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství podané dotčenými čínskými vyvážejícími výrobci již byly přezkoumány a informace o nich byly poskytnuty před rozsudkem Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 C & J Clark International Limited a C-34/14 Puma SE, tj. dne 3. prosince 2015, stejně jako záměr Komise opětovně uložit konečné antidumpingové clo na dovoz obuvi ve výši 16,5 %. Tato posouzení tedy byla údajně provedena bez právního základu a předjímalá budoucí rozsudek Soudního dvora.

- (56) Komise s výše uvedeným tvrzením nesouhlasí, protože pouze připravila provedení případného budoucího rozsudku. K těmto přípravám bylo přistoupeno za účelem zajištění řádné správy, a to z následujících důvodů: Zaprvé, je nesporné, že Komise měla žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení přezkoumat. Jedinou otázkou, která v tehdy probíhajícím řízení před Soudním dvorem zůstávala nezodpovězená, bylo, zda se dovozci, kteří nejsou ve spojení, jako například Clark, Puma a Timberland, mohou uvedené protiprávnosti dovolávat. V důsledku této dvojí volby mezi ano, či ne se Komise mohla výjimečně dobře připravit i na případné negativní rozhodnutí Soudního dvora v této otázce. Zadruhé, rychlé provedení bylo nezbytné, aby vnitrostátní celní orgány mohly rychle řešit nevyřízené žádosti o vrácení cla a aby byla zajištěna právní jistota všech hospodářských subjektů. Jakýkoliv vliv na rozsudek Soudního dvora byl vyloučen, jelikož se uvedený rozsudek týkal jiného předmětu (konkrétně toho, zda se dovozci mohou dovolávat práva na posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství či o individuální zacházení, které je uděleno vyvázejícím výrobcům).
- (57) Tyto strany dále tvrdily, že oznámení o provedení rozsudku ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 C&J Clark International Limited a Puma SE, později zveřejněné dne 17. března 2016 ⁽¹⁸⁾, nemohlo napravit výše uvedené procesní chyby, protože neposkytlo zúčastněným stranám smysluplnou příležitost k uplatnění jejich práva na obhajobu.
- (58) Několik stran navíc tvrdilo, že jim měl být poskytnut přístup k celému spisu šetření z původního šetření a že názvy dotčených vyvázejících výrobců neměly být v poskytnutých dokumentech anonymizovány.
- (59) Ve svých závěrech tyto strany tvrdily, že na základě výše uvedených procesních chyb Komise porušila základní právní rámec EU, a tím zneužila svých pravomocí.
- (60) Jiná strana zpochybnila vztah mezi poskytnutými informacemi uvedenými v 55. bodě odůvodnění a nejnovějšími informacemi zaslanými dne 20. května 2016 a požádala o objasnění této záležitosti.
- (61) Oznámení o provedení rozsudku bylo zveřejněno v zájmu zvýšení transparentnosti v souladu s politikou Komise týkající se transparentnosti v šetřeních ochrany obchodu a na žádost úředníka pro slyšení poté, co proběhlo slyšení s jednou stranou, která tuto záležitost vznesla. Komise je i nadále toho názoru, že zveřejnění uvedeného oznámení nebylo přísně vzato z právního hlediska nutné. V každém případě, i kdyby to bylo nezbytné, což není tento případ, aby bylo zajištěno řádné řízení a právo být vyslechnut, tyto požadavky byly splněny prostřednictvím zveřejnění uvedeného oznámení a skutečnosti, že všem stranám byla dána příležitost předložit připomínky.
- (62) Přístup k celému spisu z původního šetření byl poskytnut, i když Komisi není jasné, jak by jiné informace než žádosti dotčených vyvázejících výrobců o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení mohly být pro stávající řízení relevantní. Anonymizace názvů vyvázejících výrobců byla nezbytná, aby se zajistila ochrana jejich důvěrných obchodních údajů; nicméně, pokud o to požádaly, zúčastněné dovážející strany byly informovány o tom, kteří z dovozců byli jejich dovozci.
- (63) Druhé poskytnutí informací bylo nezbytné, protože nařízení se nyní vztahuje také na žádosti o individuální zacházení, které původně nebyly posuzovány.
- (64) Proto veškerá tvrzení týkající se procesních nesrovnalostí musí být zamítnuta.

Právní základ pro obnovení antidumpingového řízení

- (65) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že pro současné provedení neexistuje právní základ. Zejména tvrdily, že článek 266 SFEU není použitelný, protože platnost konečných opatření týkajících se obuvi uplynula dne 31. března 2011, a že proto neexistují přetrvávající účinky vyplývající z protiprávnosti těchto opatření. Uvedené strany tvrdily, že článek 266 SFEU není určen k nápravě protiprávnosti již neplatných opatření se zpětnou působností. Tento názor je údajně podpořen články 263 a 265 SFEU, které stanoví lhůty pro podání žaloby proti protiprávním aktům a nečinnosti ze strany orgánů EU. Současný přístup údajně nemá žádné precedentsní případy a Komise rovněž nepředložila žádné odůvodnění nebo předchozí judikaturu, která by podpořila její výklad článku 266 SFEU.

- (66) Strany dále tvrdily, že v tomto případě šetření nemůže být obnoveno od okamžiku, v němž protiprávnost nastala, podle článku 266 SFEU, jelikož Soudní dvůr nekonstatoval pouze chybné odůvodnění, nýbrž protiprávnost se týkala hlavního právního ustanovení základního nařízení, což ovlivnilo celé posouzení dumpingu souvisejícího s dotčenými čínskými vyvážejícími výrobci.
- (67) Strany dále tvrdily, že se náprava již neplatných opatření se zpětnou působností porušuje zásadu ochrany legitimního očekávání. Tvrdily, zaprvé, že strany získaly jistotu, že opatření pozbyla platnosti dne 31. března 2011, a že vzhledem k době, která uplynula od původního šetření, mohly mít strany oprávněné očekávání, že původní šetření nebude obnoveno ani znovu otevřeno. Zadruhé, samotná skutečnost, že během původního šetření nebyly žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství prošetřeny ve stanovené lhůtě tří měsíců, poskytla údajně čínským vyvážejícím výrobcům právní jistotu, že jejich žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství nebudou přezkoumány. Strany tedy tvrdily, že vzhledem k délce uplynulé doby je obnovení šetření v rozporu s univerzální zásadou promlčení nebo prekluze platné ve všech právních kontextech.
- (68) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že ani článek 266 SFEU, ani základní nařízení neumožňují opětovné uložení konečného cla ve výši 16,5 % na dovoz dotčených čínských vyvážejících výrobců se zpětnou působností.
- (69) Pokud jde o tvrzení, že dotčená opatření pozbyla platnosti dne 31. března 2011, nevidí Komise důvod, proč by skutečnost, že opatření pozbylo platnosti, měla jakkoliv ovlivnit právo Komise na přijetí nového aktu, který by zrušený akt nahradil. Rozsudek zrušující původní akt znovu otevírá podle judikatury správního řízení, jež může být obnoveno od okamžiku, kdy nastala protiprávnost.
- (70) Antidumpingová řízení jsou proto – v důsledku skutečnosti, že byl zrušen akt, kterým byla řízení ukončena – stále ještě otevřena. Je povinností Komise tato řízení uzavřít, neboť základní nařízení stanoví, že šetření musí být uzavřeno aktem Komise.
- (71) Pokud jde o tvrzení týkající se zpětné působnosti založené na článku 13 základního nařízení a článku 10 antidumpingové dohody WTO, čl. 13 odst. 1 základního nařízení, které přejímá znění čl. 10 odst. 1 antidumpingové dohody WTO, stanoví, že prozatímní opatření a konečné antidumpingové clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí v platnost opatření přijaté podle čl. 7 odst. 1 nebo případně čl. 9 odst. 4 základního nařízení. V tomto případě se předmětná antidumpingová cla uplatní pouze na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu poté, co vstoupilo v platnost prozatímní nařízení přijaté podle čl. 7 odst. 1 základního nařízení a sporné (konečné) nařízení přijaté podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Zpětná působnost ve smyslu čl. 10 odst. 1 základního nařízení nicméně zahrnuje pouze situace, kdy zboží vstoupilo do volného oběhu dříve, než byla přijata opatření, jak vyplývá jednak ze znění samotného ustanovení, jednak i z výjimky, kterou stanoví čl. 10 odst. 4 základního nařízení ⁽¹⁹⁾.
- (72) Komise rovněž podotýká, že v tomto případě ke zpětné působnosti ani narušení právní jistoty a legitimního očekávání nedošlo.
- (73) Co se zpětné působnosti týče, judikatura Soudního dvora při posuzování toho, zda se u určitého opatření jedná o zpětnou působnost, rozlišuje mezi uplatněním nového pravidla na stav, který se stal konečným (označovaný také jako existující nebo konečný právní stav) ⁽²⁰⁾, a stavem, který nastal dříve, než nové pravidlo vstoupilo v platnost, ale nejde ještě o konečný stav (označovaný také jako dočasný stav) ⁽²¹⁾.
- (74) V tomto případě se stav týkající se dovozu dotčených výrobků, který nastal v době použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006, dosud nestal konečným, neboť antidumpingové clo z tohoto dovozu nebylo v důsledku zrušení sporného nařízení zatím stanoveno s konečnou platností. Současně byli dovozci obuvi upozorněni, že takové clo může být uvaleno, a to zveřejněním oznámení o zahájení šetření a vyhlášením prozatímního nařízení. Podle ustálené judikatury soudů Unie nemohou hospodářské subjekty nabyt legitimního očekávání dříve, než nabude konečné účinnosti akt, který orgány za účelem uzavření správního řízení přijaly ⁽²²⁾.

- (75) Účinky stávajícího nařízení jsou okamžité a vztahují se na budoucí důsledky pokračujícího stavu: vnitrostátní celní orgány vybírají clo na obuv. V důsledku žádostí o vrácení cla, o kterých doposud nebylo s konečnou platností rozhodnuto, se jedná o pokračující stav. Toto nařízení stanoví celní sazbu, která se na uvedený dovoz použije, a upravuje tedy budoucí důsledky pokračujícího stavu.
- (76) V každém případě, i kdyby nastala zpětná působnost ve smyslu práva Unie – což není tento případ – byla by taková zpětná působnost každopádně odůvodněná, a to z následujících důvodů:
- (77) Hmotná pravidla práva Unie mohou upravovat stav, který nastal před jejich vstupem v platnost, jestliže z jejich znění, účelu nebo celkového pojetí jasně vyplývá, že jim takový účinek musí být přiznán ⁽²³⁾. Jmenovitě ve věci *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, soud rozhodl, že: *[Z]ásada právní jistoty sice obecně brání tomu, aby časová působnost právního aktu Společenství byla stanovena k datu předcházejícímu jeho vyhlášení, avšak může tomu být výjimečně jinak, pokud to vyžaduje sledovaný cíl a pokud je náležitě respektováno legitimní očekávání dotčených osob* ⁽²⁴⁾.
- (78) V tomto případě je účelem zajistit soulad s povinností Komise podle článku 266 SFEU. Vzhledem k tomu, že soud shledal protiprávnost pouze ve vztahu ke stanovení příslušné celní sazby, a nikoliv ve vztahu k uložení opatření jako takových (tedy nikoliv ve vztahu ke zjištěním ohledně dumpingu, újmy a zájmu Unie), nemohli dotčení vyvážející výrobci nabýt legitimního očekávání, že nebude uloženo žádné konečné antidumpingové opatření. V důsledku toho nemůže být uloženo takového opatření – dokonce ani v případě, pokud by působilo zpětně, což není tento případ – vykládáno jako porušení legitimního očekávání.
- (79) Kromě toho je ve vztahu k ochraně právní jistoty a legitimního očekávání třeba na prvním místě podotknout, že v souladu s judikaturou se dovozci nemohou dovolávat ochrany právní jistoty a legitimního očekávání, jestliže byli upozorněni na bezprostřední změnu obchodní politiky Unie ⁽²⁵⁾. V tomto případě byli dovozci upozorněni na riziko, že na výrobky vyráběné dotčenými vyvážejícími výrobci může být uvaleno antidumpingové clo, zveřejněním oznámení o zahájení šetření a vyhlášením prozatímního nařízení v Úředním věstníku, jež jsou obě stále součástí právního řádu Unie. Dotčení vyvážející výrobci se tedy nemohou odvolávat na obecné zásady práva Unie týkající se ochrany právní jistoty a legitimního očekávání.
- (80) Hospodářské subjekty si při dovozu obuvi naopak byly plně vědomy toho, že na tento dovoz je uvaleno clo. Při stanovení prodejních cen a při hodnocení ekonomického rizika jej braly v úvahu. Nenabýly proto právní jistoty ani legitimního očekávání, že na dotčený dovoz nebude uvaleno clo, a obvykle toto clo přenesly na své zákazníky. Stanovení příslušné celní sazby je tedy v zájmu Unie, na rozdíl od zprostředkování neočekávaného zisku dotčeným dovozčům, kteří by tímto nabyli bezdůvodného obohacení.
- (81) Nedošlo tedy k porušení zásady promlčení, právní jistoty a legitimního očekávání ani ustanovení základního nařízení a antidumpingové dohody.
- (82) Pokud jde o tvrzení, že rozhodnutí o zacházení jako v tržním hospodářství mělo být přijato ve lhůtě tří měsíců od zahájení řízení, je třeba připomenout, že podle judikatury čl. 2 odst. 7 písm. c) druhý pododstavec základního nařízení žádným způsobem nestanovuje důsledky případného nedodržení této tříměsíční lhůty ze strany Komise. Tribunál proto zastává názor, že pozdější přijetí rozhodnutí o zacházení jako v tržním hospodářství nemá vliv na platnost nařízení, jehož prostřednictvím jsou uložena konečná opatření, ledaže žalobci prokážou, že by Rada bývala přijala jiné nařízení, které by vůči jejich zájmům bylo příznivější než nařízení sporné, pokud by Komise bývala rozhodla v rámci tříměsíční lhůty ⁽²⁶⁾. Soud navíc uznal, že orgány mohou změnit posouzení zacházení jako v tržním hospodářství až do přijetí konečných opatření ⁽²⁷⁾.

- (83) Výše uvedená judikatura nebyla rozsudky Brosmann a Aokang překonána. V rozsudcích Brosmann a Aokang se Soudní dvůr o povinnost Komise provést posouzení ve lhůtě tří měsíců opírá proto, aby doložil, že povinnost provést posouzení existuje nezávisle na skutečnosti, zda Komise přistoupí k výběru vzorku, či nikoliv. Soudní dvůr se nevyjadřuje k otázce, jaké právní důsledky jsou spojeny se situací, kdy Komise posouzení zacházení jako v tržním hospodářství uzavře v pozdější fázi šetření. Soudní dvůr pouze konstatuje, že orgány nemohou žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství zcela opomíjet, ale musí je posoudit, a to nejpozději k okamžiku uložení konečných opatření. Rozsudky potvrzují judikaturu citovanou v předchozím bodě odůvodnění.
- (84) V tomto případě dotčení vyvážející výrobci neprokázali, že pokud by Komise bývala provedla posouzení zacházení jako v tržním hospodářství ve lhůtě tří měsíců od zahájení antidumpingového řízení v roce 2005, Rada by bývala přijala jiné nařízení, které by bylo vůči jejich zájmům příznivější než sporné nařízení. Argument týkající se promlčení ohledně posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství je proto nutné odmítnout.
- (85) Bylo také namítnuto, že vzhledem k tomu, že protiprávnost nastala v průběhu posuzování zacházení jako v tržním hospodářství, měla Komise řízení obnovit k okamžiku před uložením prozatímních opatření.
- (86) V této souvislosti Komise podotýká, že prozatímní opatření nejsou nezbytným krokem řízení, nýbrž samostatným úkonem, který okamžikem přijetí konečných opatření pozbývá účinnosti⁽²⁸⁾. Jediným nezbytným procesním krokem, který přijetí konečných opatření předchází, je zahájení řízení. Tento argument je tedy třeba odmítnout.
- (87) Některé strany s odkazem na rozsudek Tribunálu ve věci *IPS v. Rada*, T-2/95, poukázaly na formální rozdíl mezi „šetřením“ a „řízením“ a tvrdily, že jakmile je řízení ukončeno, stejně jako v tomto případě, nelze jej již obnovit.
- (88) Komise mezi výrazy „šetření“ a „řízení“ nevidí žádný významný rozdíl. Používají se v základním nařízení i v judikatuře vzájemně zaměnitelným způsobem. V každém případě musí být rozsudek ve věci T-2/95 vykládán ve světle rozsudku vydaného v odvolacím řízení v uvedené věci.
- (89) Několik stran rovněž tvrdilo, že článek 266 SFEU neumožňuje částečné provedení rozsudku Soudního dvora a v tomto případě obrácení důkazního břemene. Proto tvrdily, že Komise nesprávně posoudila pouze žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení těch vyvážejících výrobců, kteří byli dodavateli dovozců, jež podali žádost o vrácení cla. Tyto strany založily své tvrzení na předpokladu, že účinek rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech *C & J Clark International Limited*, C-659/13, a *Puma SE*, C-34/14, je *erga omnes* a že nelze vyloučit, že výsledky současného posouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení mají také vliv na zbytkové clo, které se vztahuje na všechny čínské vyvážející výrobce. Tyto strany proto tvrdily, že Komise měla posoudit všechny žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, které byly podány během původního šetření.
- (90) Kromě toho tyto strany nesouhlasily s tím, že důkazní břemeno nese výrobce, který žádá o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, a tvrdily, že výrobci se tohoto důkazního břemene zprostili v roce 2005 podáním žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení v původním šetření. Rovněž nesouhlasily s tím, že rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech *C & J Clark International Limited*, C-659/13, a *Puma SE*, C-34/14, lze provést pouze posouzením žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení předložených vyvážejícími výrobci nezařazenými do vzorku, protože Soudní dvůr výslovně neuvedl, že zjištěná neplatnost se omezuje na tento aspekt.
- (91) Komise se domnívá, že provedení rozsudku je nezbytné pouze u těch vyvážejících výrobců, jejichž dovozní transakce nebyly ještě zcela dokončeny. Jakmile totiž uplynula tříletá promlčecí lhůta stanovená v celním kodexu Společenství, clo se stalo konečným, což je potvrzeno v rozsudcích. Jakýkoliv dopad na zbytkové clo je vyloučen, protože žádosti společností zařazených do vzorku o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení byly posouzeny a přiznání zacházení jako v tržním hospodářství/individuálního zacházení jedné společnosti nezařazené do vzorku nemá vliv na zbytkovou celní sazbu.

- (92) Důkazní břemeno není omezeno na podání žádosti. Týká se obsahu žádosti, která musí prokázat, že všechny podmínky pro přiznání zacházení jako v tržním hospodářství/individuálního zacházení jsou splněny.
- (93) Jedinou protiprávností zjištěnou v rozsudcích je chybějící posouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuálního zacházení.

Právní základ pro opětovné uložení cel

- (94) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že Komise neměla použít dva různé právní režimy, tj. základní nařízení ve znění před jeho změnou k posouzení žádostí vyvážejících výrobců o individuální zacházení na jedné straně a současného základního nařízení na straně druhé, do něhož byly zapracovány změny provedené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2012 ⁽²⁹⁾, které zavedly postupy projednávání ve výborech mimo jiné v oblasti ochrany obchodu, a tudíž přenesly rozhodování na Komisi.
- (95) Tyto strany rovněž znovu zdůraznily, že článek 266 SFEU neumožňuje uložení antidumpingových cel se zpětnou působností, což údajně rovněž potvrzuje rozsudek Soudního dvora ve věci *IPS v. Rada*, C-459/98P, a nařízení Rady (ES) č. 1515/2001 o opatřeních, která může Společenství přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních ⁽³⁰⁾. Tvrdily, že Komise neposkytla žádné platné odůvodnění pro odchýlení se od zásady zákazu zpětné působnosti, a proto porušila zásadu legitimního očekávání.
- (96) Jedna zúčastněná strana tvrdila, že uložení opatření by bylo v každém případě bezpředmětné, protože promlčecí lhůty stanovené v článku 103 celního kodexu Společenství již uplynuly. Výběr antidumpingových cel by proto byl v rozporu se zásadou řádné správy a článkem 21 základního nařízení a představoval by zneužití pravomoci.
- (97) Několik stran rovněž tvrdilo, že opětovné uložení konečných antidumpingových opatření na dovoz čínských vyvážejících výrobců dotčených stávajícím provedením představuje i) diskriminaci dovozců dotčených stávajícím provedením ve srovnání s dovozci dotčenými provedením rozsudků *Brosmann a Aokang*, jimž bylo vráceno clo zaplacené z dovozu obuvi od pěti vyvážejících výrobců dotčených těmito rozsudky, a ii) diskriminaci vyvážejících výrobců dotčených stávajícím provedením ve srovnání s pěti vyvážejícími výrobci dotčenými provedením rozsudků *Brosmann a Aokang*, na které nebylo uvaleno žádné clo na základě prováděcího rozhodnutí Rady ze dne 18. března 2014 o odmítnutí návrhu prováděcího nařízení o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* a *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla ⁽³¹⁾.
- (98) Toto diskriminující zacházení údajně odráželo nejednotný výklad a nejednotné uplatňování práva EU, což porušuje základní právo na účinnou soudní ochranu.
- (99) Ohledně údajného použití různých právních režimů se Komise domnívá, že to vyplývá z rozdílů v přechodných pravidlech obsažených v uvedených třech nařízeních, kterými bylo změněno dotčené základní nařízení.
- (100) Zprvce, nařízení č. 765/2012 (tzv. „změna na základě zpráv o spojovacích prostředcích“ týkající se individuálního zacházení) v článku 2 stanoví, že „se použije na všechna šetření zahájená podle nařízení (ES) č. 1225/2009 po vstupu tohoto nařízení v platnost“. Vzhledem k tomu, že současné šetření bylo zahájeno před uvedeným datem, změny základního nařízení provedené uvedeným nařízením se na tento případ nevztahují.
- (101) Zadruhé, nařízení č. 1168/2012 (tzv. „změna na základě rozsudku *Brosmann*“ týkající se zacházení jako v tržním hospodářství) v článku 2 stanoví, že „toto nařízení se použije na všechna nová a probíhající šetření ode dne 15. prosince 2012“. Proto, pokud by bývala Komise zvolila striktní přístup, nebylo by již bývalo potřeba žádosti společností nezařazených do vzorku o zacházení jako v tržním hospodářství posoudit, protože ztratily právo na posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství dne 15. prosince 2012. Komise má však za to, že

takový přístup by byl obtížně slučitelný s její povinností provést rozsudky. Také se nezdá, že by nařízení (EU) č. 1168/2012 zavádělo úplný zákaz analýzy žádostí společností nezařazených do vzorku o zacházení jako v tržním hospodářství, protože v případě individuálního zacházení takové posouzení povoluje. Analogicky lze mít za to, že uvedenou odchylku lze v tomto případě uplatnit. Alternativně se Komise domnívá, že uplatnění nařízení (EU) č. 1168/2012 na tento případ by vedlo ke stejnému výsledku, protože všechny žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství by byly automaticky zamítnuty, aniž by prošly posouzením.

- (102) Zatřetí, pokud jde o postup projednávání ve výborech, článek 3 nařízení (EU) č. 37/2014 stanoví, že Rada zůstává odpovědná za akty, pokud Komise přijala akt, byla již zahájena konzultace nebo Komise přijala návrh. V tomto případě žádná taková opatření nebyla přijata, pokud jde o provedení rozsudku před vstupem uvedeného nařízení v platnost.
- (103) Ohledně uložení konečných antidumpingových cel se zpětnou působností se odkazuje na úvahy uvedené výše v 73. až 81. bodě odůvodnění, kde byly tyto argumenty již podrobně vypořádány.
- (104) Ohledně diskriminace Komise podotýká, že vyvážející výrobci a někteří dovozci, kterých se současné nařízení dotýká, požívají vůči tomuto nařízení ze strany soudů Unie soudní ochranu. Další dovozci takové ochrany požívají ze stran vnitrostátních soudů, jejichž působnost je stanovena v oblasti běžného práva Unie.
- (105) Námitka týkající se diskriminace je rovněž nepodložená. Dovožci, kteří dováželi zboží od společnosti Brosmann a dalších čtyř vyvážejících výrobců, se nacházejí v odlišné skutkové a právní situaci, neboť jejich vyvážející výrobci napadli sporné nařízení a neboť jim bylo vráceno clo, které zaplatili, a tudíž jsou chráněni ustanovením čl. 221 odst. 3 celního kodexu Společenství. Nikdo další dotčené nařízení nenapadl a nikomu dalšímu nebylo zaplacené clo vráceno. Komise zahájila přípravy na provedení ve vztahu k čínským vyvážejícím výrobcům společností Clark, Puma a Timberland; se všemi ostatními vyvážejícími výrobci z ČLR a Vietnamu, kteří nebyli zařazeni do vzorku, a jejich dovozci bude v pozdější fázi zacházeno stejně, a to v souladu s postupem stanoveným tímto nařízením.
- (106) Stejně zúčastněné strany také tvrdily, že článek 14 základního nařízení nemůže sloužit jako právní základ a tím zasahovat do uplatňování článku 236 celního kodexu Společenství a že použití článku 236 celního kodexu Společenství je nezávislé na jakémkoliv rozhodnutí přijatém podle základního nařízení nebo povinnostmi Komise podle článku 266 SFEU.
- (107) V této souvislosti bylo uvedeno, že uplatnění článku 236 celního kodexu Společenství spadá do výlučné pravomoci vnitrostátních celních orgánů, podle níž jsou tyto orgány povinny vrátit zaplacené clo, které nebylo ze zákona dlužné. Dotčené strany dále tvrdily, že článek 236 celního kodexu Společenství nemůže podléhat článku 14 základního nařízení nebo mu být podřízený, protože oba jsou sekundární právní předpisy, a proto jeden nemůže mít přednost před druhým. Kromě toho se oblast působnosti článku 14 základního nařízení týká zvláštních ustanovení, která se vztahují na šetření a postupy podle základního nařízení, a nelze ji použít pro jakýkoli jiný právní nástroj, jako je například celní kodex Společenství.
- (108) Komise poznamenává, že celní kodex Společenství se na uložení antidumpingových cel nevztahuje automaticky, ale pouze na základě odkazu v nařízení o uložení antidumpingového cla. Podle článku 14 základního nařízení může Komise rozhodnout neuplatňovat určitá ustanovení uvedeného kodexu, a místo toho vytvořit zvláštní pravidla. Vzhledem k tomu, že celní kodex Společenství se použije pouze na základě odkazu v prováděcích nařízeních Rady a Komise, nemá vůči článku 14 základního nařízení v hierarchii norem stejnou sílu, nýbrž je podřízený a může být prohlášen za nepoužitelný nebo použitelný jiným způsobem.

Náležitě odůvodnění

- (109) Výše uvedené zúčastněné strany tvrdily, že v rozporu s článkem 296 SFEU Komise neposkytla náležité odůvodnění a neuvedla právní základ, podle něhož bylo clo znovu uloženo se zpětnou působností, a proto bylo dovozcům dotčeným stávajícím provedením odepřeno vrácení cla.

- (110) Chybějící náležité odůvodnění se týkalo zejména i) neuvedení právního základu pro opětovné otevření šetření a nezveřejnění příslušného oznámení informujícího o tomto opětovném otevření; ii) pouze částečného provedení rozsudku Tribunálu posouzením jen žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, které podali vyvážející výrobci v případě, že žádosti o vrácení cla podali dovozci; iii) odchylky od zásady zákazu zpětné působnosti antidumpingových cel; iv) uplatňování základního nařízení ve znění před jeho změnou dne 6. září 2012 na posuzování žádostí vyvážejících výrobců o individuální zacházení na jedné straně a stávajícího základního nařízení ve znění nařízení (EU) č. 1168/2012 s ohledem na použitelné rozhodovací postupy a v) chybějící odpovědi na první argumenty předložené těmito stranami poté, co Komise dne 15. prosince 2015 poskytla informace o posouzení žádostí dotčených čínských vyvážejících výrobců o zacházení jako v tržním hospodářství.
- (111) Pokud jde o neuvedení právního základu pro opětovné otevření šetření, Komise se v této souvislosti odvolává na judikaturu zmíněnou výše ve 15. bodě odůvodnění, podle níž Komise může přistoupit k obnově šetření k okamžiku, kdy nastala protiprávnost. K tomu došlo po zahájení řízení. Komise není ze zákona povinna zveřejňovat oznámení o opětovném zahájení, obnovení či opětovném otevření řízení nebo šetření. Tento krok je naopak automatickým důsledkem rozsudku, jež mají orgány povinnost poté provést.
- (112) Z judikatury vyplývá, že legálnost antidumpingového nařízení musí být posuzována ve světle objektivních norem práva Unie, nikoliv ve světle rozhodovací praxe, a to ani v případě, že taková praxe existuje (což není tento případ) ⁽³²⁾. Skutečnost, že Komise v minulosti v některých případech postupovala odlišně, tedy nemůže vést ke vzniku legitimního očekávání. To platí tím spíše, že dřívější praxe, která byla v této souvislosti zmíněna, neodpovídá skutkové a právní situaci tohoto případu, přičemž rozdíly mohou být vysvětleny právě odlišnou skutkovou a právní situací tohoto případu.
- (113) Tento případ se liší v následujících aspektech: protiprávnost, kterou Soudní dvůr zjistil, se nedotýká zjištění ohledně dumpingu, újmy a zájmu Unie, potažmo tedy principu uvalení cla, ale pouze příslušné celní sazby. V předešlých případech, kdy byl akt zrušen, na které se zúčastněné strany odvolávají, se naopak jednalo o samotná zjištění ohledně dumpingu, újmy a zájmu Unie. Orgány proto považovaly za vhodnější přijmout pro budoucnost nová opatření.
- (114) V tomto případě konkrétně například nebylo vůbec nutné od zúčastněných stran požadovat dodatečné informace. Komise měla naopak posoudit informace, které jí byly již dříve předloženy, které však před přijetím nařízení (ES) č. 1472/2006 neposuzovala. Dřívější praxe týkající se jiných případů však v žádném případě neposkytuje přesnou a bezpodmínečnou záruku ve vztahu k tomuto případu.
- (115) V neposlední řadě je třeba poznamenat, že všechny strany, proti nimž je řízení vedeno, tedy dotčení vyvážející výrobci, stejně jako strany řízení, která probíhají před Soudním dvorem, a sdružení, které jednu z těchto stran zastupuje, byly informovány, a to cestou poskytnutí informací o relevantních skutečnostech, na jejichž základě Komise hodlá toto posouzení zacházení jako v tržním hospodářství přijmout. Jejich právo na obhajobu je tedy zachováno. V této souvislosti je zejména třeba poznamenat, že dovozci, kteří nejsou ve spojení, práva na obhajobu v rámci antidumpingového řízení nepožívají, jelikož tato řízení nejsou vedena proti nim ⁽³³⁾.
- (116) Pokud jde o částečné provedení rozsudků, to, zda a v jaké míře mají orgány povinnost rozsudek provést, závisí na obsahu daného rozsudku. Konkrétně posouzení otázky, zda je možné potvrdit clo uvalené na dovoz, ke kterému došlo v době před vynesením rozsudku, či nikoliv, závisí na tom, zda se protiprávnost, kterou daný rozsudek konstatuje, dotýká zjištění učiněných ohledně dumpingu způsobujícího újmu jako takového, nebo pouze přesného stanovení celní sazby. V druhém případě – který je relevantní i v této věci – neexistuje pro vrácení plné výše cla důvod. Naopak stačí pouze určit správnou celní sazbu a vrátit případný rozdíl (přičemž by nebylo možné přistoupit ke zvýšení sazby, neboť ta část cla, která by představovala navýšení, by byla uvalením cla se zpětnou působností).
- (117) Předchozí případy, v nichž ke zrušení aktů došlo a na které se zúčastněné strany odvolávají, se týkaly zjištění ohledně dumpingu, újmy a zájmu Unie (ať už ve vztahu ke zjištění určitých skutečností, ve vztahu k posouzení skutečností nebo ve vztahu k právu na obhajobu).
- (118) V uvedených případech byly předmětné akty zrušeny buď částečně, nebo úplně.

- (119) Soudy Unie přistupují k částečnému zrušení aktu v případě, že na základě skutečností uvedených ve spisu mohou samy dojít k závěru, že orgány měly přistoupit k určité úpravě nebo měly použít jiný způsob výpočtu, který by vedl k uvalení nižší celní sazby (avšak nezpochybnilo by to zjištění ohledně dumpingu, újmy a zájmu Unie). Clo (jeho nižší sazba) zůstává platné jak v době před zrušením aktu, tak v době po jeho zrušení⁽³⁴⁾. Za účelem zajištění souladu s rozsudkem orgány přepočítají clo a odpovídajícím způsobem změni nařízení, kterým se clo ukládá, a to jak do minulosti, tak do budoucnosti. Rovněž vnitrostátním celním orgánům vydají pokyn, aby rozdíl vrátili, byla-li v této souvislosti včas podána příslušná žádost⁽³⁵⁾.
- (120) Soudy Unie přistupují k úplnému zrušení aktu v případě, že na základě skutečností uvedených ve spisu nemohou samy rozhodnout, zda měly orgány správně za to, že existoval dumping, újma a zájem Unie, neboť orgány musely část šetření provést znovu. Vzhledem k tomu, že soudy Unie nejsou k provádění šetření namísto Komise příslušné, přistoupily k úplnému zrušení nařízení, kterými byla uložena konečná cla. V důsledku toho orgány platným způsobem zjistily, zda byly tyto tři podmínky nezbytné pro uložení opatření skutečně naplněny, teprve v návaznosti na rozsudek, kterým byla cla zrušena. Je zakázáno uvalit konečná cla na dovoz, který proběhl v době předcházející platnému určení existence dumpingu, újmy a zájmu Unie, a to jak podle základního nařízení, tak podle antidumpingové dohody. Z tohoto důvodu akty, jejichž přijetím orgány šetření uzavřely, uvalily konečná cla pouze do budoucnosti⁽³⁶⁾.
- (121) Tento případ se od dřívějších případů (částečného nebo úplného) zrušení aktů liší v tom, že se netýká otázky samotné existence dumpingu, újmy a zájmu Unie, ale pouze stanovení příslušné celní sazby (tedy volby mezi celní sazbou použitelnou pro jedinou společnost zařazenou do vzorku, které bylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, a zbytkovou celní sazbou). Jádrem sporu tedy není samotný princip uvalení cla, ale pouze určení přesné výše (jinými slovy: modalita) cla. Přitom případná úprava může být pouze směrem dolů.
- (122) Na rozdíl od dřívějších případů částečného zrušení aktu, o nichž bylo pojednáno výše v 119. bodě odůvodnění, v tomto případě soud nebyl s to rozhodnout, zda má být clo uvaleno v nové (snížené) sazbě, neboť k tomuto rozhodnutí je nejprve třeba posoudit žádost o zacházení jako v tržním hospodářství. Úkol posoudit žádost o zacházení jako v tržním hospodářství je výsadou Komise. Soud tedy nemůže tuto část šetření provést namísto Komise, aniž by přitom překročil své pravomoci.
- (123) Na rozdíl od dřívějších případů úplného zrušení aktu v tomto případě nebyla zrušena zjištění ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie. Dumping, újma, příčinná souvislost a zájem Unie byly tedy platně určeny již v okamžiku přijetí nařízení Rady (ES) č. 1472/2006. Proto není důvod omezit opětovné uložení konečných antidumpingových cel na budoucnost.
- (124) Toto nařízení se tedy žádným způsobem neodchyluje od rozhodovací praxe orgánů, i kdyby byla relevantní.
- (125) Zúčastněné strany rovněž namítaly, že zrušení antidumpingových cel by nevedlo k bezdůvodnému obohacení dovozců, jak tvrdí Komise, jelikož v důsledku cla, které bylo promítnuto do prodejní ceny, mohli tito dovozci utrpět pokles prodeje.
- (126) Soudní dvůr ve své judikatuře uznal, že může být odepřeno vrácení poplatků, které byly vybrány neoprávněně, jestliže by jejich vrácení vedlo k bezdůvodnému obohacení příjemců⁽³⁷⁾. Komise poznamenává, že uvedené zúčastněné strany nezpochybňují, že clo bylo přeneseno na zákazníka, a nepředkládají ani žádné důkazy o poklesu prodeje, a dále poznamenává, že judikatura v oblasti bezdůvodného obohacení v každém případě bere ohled pouze na přenesení, nikoliv na jeho možné vedlejší účinky.
- (127) Pokud jde o údajnou odchylku od zásady zákazu zpětné působnosti, odkazuje se na 76. až 81. bod odůvodnění, kde byla tato věc podrobně vypořádána.
- (128) Pokud jde o údajné uplatnění dvou různých právních rámců ve stávajícím provedení, odkazuje se na 99. až 102. bod odůvodnění, kde byla tato věc podrobně vypořádána.

- (129) Závěrem, co se týká připomínek těchto stran po poskytnutí informací o posouzení žádostí dotčených čínských vyvážejících výrobců o zacházení jako v tržním hospodářství, má se za to, že byly plně vypořádány ve stávajícím nařízení.

Další procedurální otázky

- (130) Výše uvedené zúčastněné strany tvrdily, že vyvážejícím výrobcům dotčeným stávajícím provedením měla být přiznána stejná procesní práva jako práva přiznaná vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku během původního šetření. Tvrdily, že zejména čínští vyvážející výrobci nedostali příležitost doplnit své formuláře žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení prostřednictvím písemných upozornění na nedostatky a byla provedena pouze analýza dokumentů, nikoliv inspekce na místě. Kromě toho Komise údajně nezajistila řádné doručení informací o posouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení dotčeným vyvážejícím výrobcům, protože tato posouzení byla zaslána pouze právním zástupcům těchto společností v době původního šetření.
- (131) Dále bylo tvrzeno, že vyvážejícím výrobcům dotčeným tímto provedením nebyly poskytnuty stejné procesní záruky jako záruky uplatňované ve standardních antidumpingových šetřeních, avšak byly uplatněny přísnější normy. Komise údajně nevzala v úvahu časovou prodlevu mezi podáním žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení v původním šetření a posouzením těchto žádostí. Kromě toho měli vyvážející výrobci během původního šetření na vyplnění žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení pouze 15 dnů místo obvyklých 21 dnů.
- (132) Dále jeden dovozce tvrdil, že procesní práva vyvážejících výrobců byla porušena, protože již nebyli schopni předložit smysluplné připomínky nebo poskytnout doplňující informace na podporu žádostí, které byly podány před 11 lety, jelikož příslušné společnosti již případně nemusí existovat nebo příslušné dokumenty již nemusí být k dispozici.
- (133) Tatáž strana tvrdila, že na rozdíl od původního šetření by stávající opětovné uložení opatření ovlivnilo jen dovozce v Unii, aniž by však měli možnost poskytnout smysluplné informace.
- (134) Rovněž bylo tvrzeno, že Komise fakticky použila dostupné údaje ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení, ale nejednala v souladu s procesními pravidly stanovenými v čl. 18 odst. 4 základního nařízení.
- (135) Komise podotýká, že žádné ustanovení základního nařízení neukládá Komisi povinnost, aby vyvážejícím společností, které žádají o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, umožnila doplnit chybějící věcné informace. Připomíná, že podle judikatury leží důkazní břemeno na výrobcí, který o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení žádá, a to na základě ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Za tímto účelem čl. 2 odst. 7 písm. c) první pododstavec stanoví, že žádost podaná takovým výrobcem musí obsahovat dostatečné důkazy k doložení toho, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, jak jsou vymezeny v daném ustanovení. Jak uvedl Soudní dvůr v rozsudcích ve věcech *Brosmann* a *Aokang*, orgány tedy nemají žádnou povinnost prokazovat, že výrobce podmínky stanovené pro přiznání tohoto statusu nespĺňuje. Úkolem Komise je naopak posoudit, zda jsou důkazy, které dotčený výrobce předložil, dostatečné k prokázání toho, že kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) prvním pododstavci základního nařízení jsou splněna, aby výrobci mohlo být přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení (viz 31. bod odůvodnění výše). Právo na slyšení se týká posouzení těchto skutečností, avšak nezahrnuje právo na opravu neúplných informací. V opačném případě by vyvážející výrobce mohl posouzení donekonečna protahovat tím, že by informace předkládal postupně.
- (136) V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise nemá povinnost vyžádat si od vyvážejících výrobců doplnění jejich žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení. Jak je uvedeno v předchozím bodě odůvodnění, Komise může založit své posouzení na informacích poskytnutých vyvážejícím výrobcem. V každém případě však dotčení vyvážející výrobci Komisi provedené posouzení jejich žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení nepochybnili a nespecifikovali dokumenty či osoby, na které se nadále nemohou odvolat. Toto tvrzení je tedy natolik abstraktní, že orgány nemohou tyto obtíže při posuzování žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení brát v úvahu. Vzhledem k tomu, že se uvedený

argument zakládá na spekulacích a není podložen přesnými údaji o tom, které dokumenty a osoby již nejsou k dispozici a jak jsou tyto dokumenty a osoby pro posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení relevantní, musí být tento argument odmítnut.

- (137) Pokud jde o faktické použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení, z toho automaticky nevyplývá povinnost použít také čl. 18 odst. 4 základního nařízení. To je povinné pouze v případech, kdy by Komise odmítla informace poskytnuté zúčastněnou stranou. V tomto případě Komise informace poskytnuté dotčenými vyvážejícími výrobci přijala a založila své posouzení na těchto informacích. Nejednalo se o použití dostupných údajů. Naopak, Komise žádnou informaci neodmítla.

Zájem Unie

- (138) Jeden dovozce tvrdil, že Komise neposoudila, zda by uložení antidumpingových cel bylo v zájmu Unie, a argumentoval, že tato opatření by byla proti zájmu Unie, protože i) opatření již měla zamýšlený účinek, když byla poprvé uložena; ii) opatření by nepřinesla výrobnímu odvětví Unie další prospěch; iii) opatření by neměla vliv na vyvážející výrobce a iv) opatření by znamenala pro dovozce v Unii významné náklady.
- (139) Tento případ se týká pouze žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, protože to je jediný bod, u kterého soudy Unie zjistily právní chybu. Pokud jde o zájem Unie, posouzení v původním nařízení zůstává zcela v platnosti. Navíc je toto opatření odůvodněné za účelem ochrany finančních zájmů Unie.

Zjevné chyby v posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení

i) Posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství

- (140) Federace FESI a Puma zpochybnily posouzení Komise ohledně žádostí jejich čínských dodavatelů o zacházení jako v tržním hospodářství a tvrdily, že žádosti byly zamítnuty zejména na základě neúplných informací. Pokud jde o první kritérium, tyto strany tvrdily, že Komise nejenže nevyvinula žádné úsilí o získání chybějících informací, ale ani nespécifikovala, jaké informace by byly nezbytné k prokázání, že nedošlo k zásadním zásahům státu do obchodních rozhodnutí dotčených vyvážejících výrobců. Pokud jde o třetí kritérium, tyto strany s odkazem na rozsudek Soudního dvora ve věci *Xinyi OV v. Komise*, T-586/14, tvrdily, že daňové pobídky nebo preferenční daňové režimy nebyly důkazem zkrácení nebo netržního hospodářského chování.
- (141) Na tomto základě strany tvrdily, že se Komise dopustila zjevné chyby při použití čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení a že ani neposkytla dostatečné odůvodnění pro zamítnutí žádostí vyvážejících výrobců o zacházení jako v tržním hospodářství.
- (142) Pokud jde o chybějící informace ohledně prvního kritéria, odkazuje se na 135. bod odůvodnění, kde je uvedeno, že žádné ustanovení základního nařízení neukládá Komisi povinnost, aby vyvážejícím společnostem, které žádají o zacházení jako v tržním hospodářství, umožnila doplnit chybějící věcné informace, a že důkazní břemeno nese vyvážející výrobce, který žádá o zacházení jako v tržním hospodářství.
- (143) Pokud jde o třetí kritérium, objasňuje se, že daňové pobídky nebo preferenční daňové režimy (pokud existují) nebyly považovány za důvod k zamítnutí zacházení jako v tržním hospodářství.

ii) Posouzení individuálního zacházení

- (144) Stejně výše uvedené strany tvrdily s odkazem na druhé kritérium, že Komise neprokázala, že prodej na vývoz nebyl svobodně určován, a že bylo úkolem Komise stanovit, zda a jak byly vývozní ceny ovlivněny v důsledku zásahů státu.

- (145) Dále bylo namítáno, že zjištění, že prodej na vývoz nebyl svobodně určován, odporuje zjištěním původního šetření týkajícím se prodeje prostřednictvím výrobců původního zařízení, kde bylo zjištěno, že dovozci, jako je Puma, prováděli při nákupu od čínských dodavatelů vlastní výzkum a vývoj a sami si opatrovali suroviny⁽³⁸⁾. Na tomto základě bylo tvrzeno, že společnosti Puma a Timberland měly nad výrobním procesem a specifikacemi významnou kontrolu, a proto neexistuje žádná možnost zásahů státu.
- (146) Jak již bylo uvedeno ve 42. bodě odůvodnění výše, důkazní břemeno nese výrobce, který žádá o individuální zacházení. Jak je také vysvětleno ve 47. bodě odůvodnění, vyvážející výrobci neprokázali, že obchodní rozhodnutí byla přijímána bez zásahů státu. Rovněž je třeba poznamenat, že druhé kritérium neodkazuje pouze na vývozní ceny, ale obecně na prodej na vývoz, včetně vývozních cen a množství a dalších prodejních a dodacích podmínek, které by měly být určovány svobodně bez zásahů státu.
- (147) Na podporu svého tvrzení, že vývozní ceny byly svobodně určovány, dotčené zúčastněné strany poukazyvaly na 269. bod odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 553/2006 (prozatímní nařízení). Nicméně tento bod odůvodnění se zabýval cenami dovozců v Unii při dalším prodeji, a proto jej nelze považovat za vhodný základ pro stanovení spolehlivosti vývozních cen vyvážejících výrobců. Také odkaz na 132. bod odůvodnění prozatímního nařízení a 135. bod odůvodnění nařízení (ES) č. 1472/2006⁽³⁹⁾ (sporné nařízení) se týká úprav běžné hodnoty při jejím srovnání s vývozní cenou a neumožňuje vyvodit žádné závěry ohledně toho, zda je prodej čínských společností na vývoz určován svobodně.
- (148) Kromě toho tyto zúčastněné strany tvrdily, že Komise také nevysvětlila, jak dospěla k závěru, že existuje riziko obcházení antidumpingových opatření, pokud by dotčeným vyvážejícím výrobcům byla přiznána individuální celní sazba, která by však byla původním účelem těchto kritérií pro individuální zacházení.
- (149) Co se týče rizika obcházení, to je pouze jedno z pěti kritérií uvedených v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou. Podle tohoto článku by měli vyvážející výrobci prokázat splnění všech pěti kritérií. Z tohoto důvodu nesplnění jednoho nebo více kritérií stačí k zamítnutí žádosti o individuální zacházení, aniž by bylo nutné zkoumat, zda byla splněna ostatní kritéria.

Dodavatel společnosti Timberland

- (150) Federace FESI zpochybnila tvrzení v 19. bodě odůvodnění výše, podle kterého byl jeden z dodavatelů společnosti Timberland, General Shoes Limited, v podání u vnitrostátního soudu nesprávně označen jako čínský dodavatel, přestože tato společnost byla usazena ve Vietnamu. Federace FESI tvrdila, že Komise měla usilovat o další vyjasnění, a uvedla, že tato společnost byla snadno identifikovatelná jako čínská společnost. Tvrdila, že i když je sice pravda, že společnost figurovala s odlišným názvem ve formuláři pro výběr vzorku a žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství předloženými v původním šetření (tj. jako General Footwear Ltd), odlišný název společnosti v podání společnosti Timberland u vnitrostátního soudu (tj. General Shoes Ltd) byl s největší pravděpodobností způsoben pouze chybou v překladu. Proto žádost čínské společnosti General Footwear Ltd o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení měla být rovněž posouzena.
- (151) Společnost General Footwear Ltd je součástí skupiny společností se společnostmi ve spojení v Číně a ve Vietnamu. Jak výrobce ve Vietnamu, tak jeden výrobce v Číně podali v původním šetření žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení. V žádosti čínské společnosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení je její název konzistentně uváděn jako „General Footwear Ltd“ s adresou v Číně. Výrobce ve Vietnamu je uváděn jako „General Shoes Ltd“. Z příslušného formuláře žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení však není jasné, zda je dotčená společnost čínská, nebo vietnamská. Proto nebylo nepřiměřeně předpokládat, že společnost uvedená ve spisu u vnitrostátního soudu byla ve skutečnosti vietnamská.
- (152) V každém případě má Komise v úmyslu žádost společnosti „General Footwear Ltd“ (Čína) o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení ještě posoudit. V zájmu řádné správy a s cílem nezdržovat zbytečně probíhající provedení rozsudku bude však toto posouzení předmětem samostatného právního aktu.

Argument související s žádostmi o vrácení cla

- (153) Jeden dovozce přiznal, že žádný z vyvážejících výrobců dotčených stávajícím provedením nebyl jeho dodavatel, a proto se domníval, že závěry nejsou pro jeho situaci relevantní. Tato strana tvrdila, že závěry stávajícího provedení proto nemohou představovat základ pro zamítnutí jejich žádostí o vrácení cla podaných u vnitrostátních celních orgánů. Tento dovozce dále požádal, aby žádosti jeho dodavatelů o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení byly zkoumány na základě dokumentů poskytnutých příslušnými belgickými celními orgány Komisi.
- (154) S ohledem na výše uvedené tvrzení Komise odkazuje na prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/223, kterým se stanoví postup pro posouzení některých žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení podaných vyvážejícími výrobci z Číny a Vietnamu a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, které stanoví postup v této záležitosti. Zejména v souladu s články 1 a 2 uvedeného nařízení Komise posoudí příslušné žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, jakmile obdrží příslušnou dokumentaci od celních orgánů.

D. ZÁVĚRY

- (155) S přihlédnutím ke vzneseným připomínkám a na základě jejich analýzy byl učiněn závěr, že zbytkové antidumpingové clo použitelné pro ČLR by mělo být ve vztahu k třinácti dotčeným vyvážejícím výrobcům opětovně uloženo, a to za dobu použitelnosti sporného nařízení.

E. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (156) Dotčení vyvážející výrobci a všechny strany, které se přihlásily, byli informováni o podstatných skutečnostech a úvahách, z nichž vycházel záměr doporučit, aby bylo třinácti dotčeným vyvážejícím výrobcům znovu uloženo konečné antidumpingové clo z dovozu. Byla jim dána lhůta na předložení stanovisek k poskytnutým informacím.
- (157) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036 nevydal stanovisko,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz obuvi se svrškem z usně nebo z kompozitní usně, kromě sportovní obuvi, obuvi, která se vyrábí speciálními technologiemi, pantoflí a ostatní domácí obuvi a obuvi s ochrannou špičkou, pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné vyvážejícími výrobci uvedenými v příloze II tohoto nařízení, kódů KN: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 a ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾, který se uskutečnil v době použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 a nařízení Rady (EU) č. 1294/2009. Kódy TARIC jsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení.

2. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- „sportovní obuví“ se rozumí obuv ve smyslu poznámky k položkám 1 ke kapitole 64 přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1719/2005 ⁽⁴³⁾,
- „obuví, která se vyrábí speciálními technologiemi“ se rozumí obuv, jejíž cena CIF za jeden pár činí nejméně 7,5 EUR, určená pro sportovní použití, s jednoduchou nebo vícevrstvou litou podešví, bez vstříkávání, vyráběná ze syntetických materiálů speciálně určených k tlumení nárazů způsobených vertikálními nebo laterálními pohyby, a s technickými prvky, například hermeticky uzavřenými polštářky naplněnými plynem nebo kapalinou, mechanickými komponenty, které tlumí nebo neutralizují nárazy, nebo materiálů jako například polymery s nízkou hustotou, kódů KN ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

- „obuvi s ochrannou špičkou“ se rozumí obuv mající ochranou špičku a odolnost proti nárazu alespoň 100 joulů ⁽⁴⁾ kódů KN: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 a ex 6405 10 00,
- „pantoflemi a ostatní domácí obuvi“ se rozumí obuv kódu KN ex 6405 10 00.

3. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené vyvážejícími výrobci uvedenými v příloze II tohoto nařízení činí 16,5 %.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle nařízení Komise (ES) č. 553/2006 ze dne 27. března 2006 se tímto nařízením s konečnou platností vyberou. Částky zajištěné nad konečnou sazbu antidumpingového cla se uvolňují.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. srpna 2016.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 98, 6.4.2006, s. 3.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 388/2008 ze dne 29. dubna 2008, kterým se rozšiřují konečná antidumpingová opatření uložená nařízením (ES) č. 1472/2006 na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky na dovoz téhož výrobku zasílaného ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao (Úř. věst. L 117, 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 251, 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (Úř. věst. L 352, 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 295, 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/149/EU ze dne 18. března 2014 o odmítnutí návrhu prováděcího nařízení o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 82, 20.3.2014, s. 27).

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

- (¹⁰) Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1).
- (¹¹) Spojené věci *Asteris AE a další a Řecká republika v. Komise*, 97, 193, 99 a 215/86, Recueil 1988, s. 2181, body 27 a 28.
- (¹²) Věc *Španělsko v. Komise*, C-415/96, Recueil 1998, s. I-6993, bod 31; věc *Industrie des Poudres Sphériques v. Rada*, C-458/98 P, Recueil 2000, s. I-8147, body 80 až 85; věc *Alitalia v. Komise*, T-301/01, Sb. rozh. 2008, s. II-1753, body 99 a 142; spojené věci *Région Nord-Pas de Calais v. Komise*, T-267/08 a T-279/08, Sb. rozh. 2011, s. II-0000, bod 83.
- (¹³) Věc *Španělsko v. Komise*, C-415/96, Recueil 1998, s. I-6993, bod 31; věc *Industrie des Poudres Sphériques v. Rada*, C-458/98 P, Recueil 2000, s. I-8147, body 80 až 85.
- (¹⁴) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012 ze dne 13. června 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 237, 3.9.2012, s. 1).
- (¹⁵) Podle článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012 ze dne 13. června 2012 se změny zavedené uvedeným pozměňujícím nařízením použijí pouze na šetření zahájená po vstupu uvedeného nařízení v platnost. Současné šetření však bylo zahájeno dne 7. července 2005 (Úř. věst. C 166, 7.7.2005, s. 14).
- (¹⁶) Věc *Industrie des Poudres Sphériques v. Rada*, C-458/98 P, Recueil 2000, s. I-8147.
- (¹⁷) Bod 42 rozsudku ve věci C-249/10 P a bod 36 rozsudku ve věci C-247/10 P.
- (¹⁸) Oznámení o provádění rozsudku ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 C&J Clark International Limited a Puma SE týkajícího se nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. C 101, 17.3.2016, s. 13).
- (¹⁹) Relevantní je také srovnání ostatních případů, u nichž je použití se zpětnou působností povoleno v ustanoveních článku 8 (porušení závazku) a čl. 14 odst. 5 (obcházení) základního nařízení, které se rovněž týkají situací, kdy zboží vstoupilo do volného oběhu dříve, než bylo uloženo clo.
- (²⁰) Věc *Licata v. Hospodářský a sociální výbor*, 270/84, Recueil 1986, s. 2305, bod 31; věc *Butterfly Music v. CEDEM*, C-60/98, Recueil 1999, s. I-3939, bod 24; věc *Bundesknappschaft v. Brock*, 68/69, Recueil 1970, s. 171, bod 6; věc *Westzucker GmbH v. Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker*, 1/73, Recueil 1973, s. 723, bod 5; věc *SOPAD v. FORMA a. o.*, 143/73, Recueil 1973, s. 1433, bod 8; věc *Bauche*, 96/77, Recueil 1978, s. 383, bod 48; věc *Koninklijke Scholten-Honig NV v. Floofproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, 125/77, Recueil 1978, s. 1991, bod 37; věc *P v. Komise*, 40/79, Recueil 1981, s. 361, bod 12; věc *Řecko v. Komise*, T-404/05, Sb. rozh. 2008, s. II-272, bod 77; věc *Komise v. Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Sb. rozh. 2008, s. I-9465, bod 53.
- (²¹) Věc *Ferrière Nord v. Komise*, T-176/01, Sb. rozh. 2004, s. 11–3931, bod 139; věc *Komise v. Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Sb. rozh. 2008, s. I-9465, bod 53.
- (²²) Věc *Španělsko v. Komise*, C-169/95, Recueil 1997, s. I-135, bod 51 až 54; spojené věci *P&O European Ferries (Vizcaya) SA v. Komise*, T-116/01 a T-118/01, Recueil 2003, s. II-2957, bod 205.
- (²³) Věc *GruSa Fleisch v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, C-34/92, Recueil 1993, s. I-4147, bod 22. Stejně nebo podobně znění lze nalézt například ve spojených věcech *Meridionale Industria Salumi a.š.*, 212 až 217/80, Recueil 1981, s. 2735, body 9 a 10; věc *Bout*, 21/81, Recueil 1982, s. 381, bod 13; věc *Eyckeler & Malt v. Komise*, T-42/96, Recueil 1998, s. 11–401, body 53 a 55 až 56; věc *Euroagri v. Komise*, T-180/01, Sb. rozh. 2004, s. II-369, bod 36.
- (²⁴) Věc *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, Recueil 1990, s. I-1, bod 13.
- (²⁵) Věc *Edeka v. Německo*, 245/81, Recueil 1982, s. 2746, bod 27.
- (²⁶) Věc *Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adepteck Precision v. Rada*, T-299/05, Sb. rozh. 2009, s. II-565, body 116 až 146.
- (²⁷) Věc *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd. v. Rada*, C-141/08 P, Sb. rozh. 2009, s. I-9147, bod 94 a následující.
- (²⁸) Věc *Delsolar v. Komise*, T-320/13, Sb. rozh. 2014, s. II-0000, body 40 až 67.
- (²⁹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 344, 14.12.2012, s. 1).

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 201, 26.7.2001, s. 10. 6. bod odůvodnění.

⁽³¹⁾ Úř. věst. L 82, 20.3.2014, s. 27.

⁽³²⁾ Věc *Todaro*, C-138/09, Sb. rozh. 2010, s. I-4561.

⁽³³⁾ Věc *Nölle v. Rada a Komise*, T-167/94, Recueil 1995, s. II-2589, body 62 a 63.

⁽³⁴⁾ Viz například věc *Huvis v. Rada*, T-221/05, Sb. rozh. 2008, s. II-124 a věc *Interpipe Nikopolsky v. Rada*, T-249/06, Sb. rozh. 2009, s. II-303. Pro úplnost je vhodné uvést následující vysvětlení: Ve věci *ENRC v. Rada*, T-107/08, Tribunál rozhodl, že v daném případě se o dumping nejednalo, nebo přinejmenším že zjištěné dumpingové rozpětí by bylo nižší než to, které bylo v sporném nařízení vypočteno, a proto sporné nařízení Rady zcela zrušil (věc *ENRC v. Rada*, T-107/08, Sb. rozh. 2011, s. II-8051, body 67 až 70). Když Komise uplatnila metodu, kterou Tribunál stanovil, ukázalo se, že se o dumping nejednalo a že k žádné újmě nedošlo. Komise proto od formální obnovy šetření upustila. V rozsudku Soudního dvora ve věci *Ikea*, C-351/04 (věc *Ikea*, C-351/04, Sb. rozh. 2007, s. I-7723), Soudní dvůr prohlásil nařízení Rady za částečně neplatné, a to konkrétně v rozsahu, v němž bylo clo vypočteno na základě použití techniky tzv. „nulování“. Orgány již dříve provedly nový výpočet celní sazby bez využití techniky nulování, a to v návaznosti na vynesení rozhodnutí Odvolacího orgánu WTO, přičemž zjistily, že k dumpingu nedošlo, a z tohoto důvodu šetření ukončily, aniž by uložily opatření (tedy prakticky uvalily nové clo v nulové výši) (nařízení Rady (ES) č. 160/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2398/97 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz bavlněného ložního prádla pocházejícího z Egypta, Indie a Pákistánu a zastavuje řízení s ohledem na dovoz pocházející z Pákistánu (Úř. věst. L 26, 30.1.2002, s. 2)). Ve věci *Zhejiang Xinan Chemical Group v. Rada*, T-498/04 (věc *Zhejiang Xinan Chemical Group v. Rada*, T-498/04, Sb. rozh. 2009, s. I-1969), Rada podala odvolání. Účinnost zrušení aktu tedy nastala teprve ke dni, kdy Soudní dvůr vynesl rozsudek o odvolání (věc *Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Group*, C-337/09 P, Sb. rozh. 2012, s. I-0000), tedy dne 19. července 2012. V tomto rozsudku Tribunál konstatoval – a Soudní dvůr tento závěr potvrdil – že Komise a Rada byly povinny zacházení jako v tržním hospodářství žalobkyni, která byla jedinou čínskou společností, která dotčený výrobek v období šetření vyvážela, přiznat. V uvedeném případě – na rozdíl od tohoto případu – však Komise a Rada analýzu žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství provedly a odmítly ji jako neopodstatněnou. Soudy Unie rozhodly – na rozdíl od názoru vyjádřeného Komisí a Radou – že žádost ve skutečnosti opodstatněná je, a běžná hodnota proto měla být vypočtena na základě údajů, které předložila společnost *Zhejiang Xinan Chemical Group*. Za normálních okolností by Komise řízení obnovila, aby Radě navrhla uložení cla do budoucna. V daném případě se však Komise (rozhodnutí Komise 2009/383/ES ze dne 14. května 2009, kterým se pozastavuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 1683/2004 z dovozu glyfosátu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 120, 15.5.2009, s. 20)) a Rada (prováděcí nařízení Rady (EU) č. 126/2010 ze dne 11. února 2010, kterým se prodlužuje pozastavení konečného antidumpingového cla uloženého nařízením (ES) č. 1683/2004 z dovozu glyfosátu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 40, 13.2.2010, s. 1)) v letech 2009 a 2010 rozhodly pozastavit antidumpingové clo na dobu do konce jeho použitelnosti, tj. 30. září 2010, jelikož považovaly obnovení újmy za nepravděpodobné, a to z důvodu vysoké úrovně zisku výrobního odvětví Unie. Z tohoto důvodu nebylo třeba řízení za účelem uvalení cla v budoucích případech obnovovat. V daném případě rovněž nebyl žádný prostor pro obnovu řízení za účelem opětovného uvalení cla s účinkem do minulosti: na rozdíl od tohoto případu nedošlo k výběru vzorku. Společnost *Zhejiang Xinan Chemical Group* byla skutečně jediným vyvážejícím výrobcem, který v období šetření prodával na trh Unie. Vzhledem k tomu, že Komise a Rada byly povinny společnosti *Zhejiang Xinan Chemical Group* přiznat zacházení jako v tržním hospodářství, soudy Unie zjištění dumpingu zrušily. Věc *JSC Kirovo-Chepetsky v. Rada*, T-348/05 (věc *JSC Kirovo-Chepetsky v. Rada*, T-348/05, Sb. rozh. 2008, s. II-159), je velmi specifickým případem. Komise na základě žádosti výrobního odvětví Unie zahájila částečný prozatímní přezkum a při té příležitosti rozšířila rozsah dotčených produktů zařazením jednoho odlišného výrobku. Tribunál rozhodl, že tímto způsobem nelze postupovat, ale že je třeba ve vztahu k výrobku, který byl přidán, zahájit zvláštní šetření. S ohledem na obecnou zásadu práva Unie *res iudicata* nebyl orgánům ponechán žádný prostor pro to, aby částečný prozatímní přezkum v návaznosti na zrušení obnovily.

⁽³⁵⁾ Viz například nařízení Rady (ES) č. 412/2009 ze dne 18. května 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 428/2005 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střížových vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Saúdské Arábie, změně nařízení (ES) č. 2852/2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střížových vláken pocházejících z Korejské republiky a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů pocházejících z Tchaj-wanu (Úř. věst. L 125, 25.1.2009, s. 1) (soulad s věcí *Huvis*); prováděcí nařízení Rady (EU) č. 540/2012 ze dne 21. června 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 954/2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny (Úř. věst. L 165, 26.6.2012, s. 1) (soulad s věcí *Interpipe Nikopolsky*).

- (³⁶) Viz například věc *Gruenwald Logistik Services*, C-338/10, Sb. rozh. 2012, s. I-0000 a opětovné uvalení cel prostřednictvím prováděcího nařízení Rady (EU) č. 158/2013 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 49, 22.2.2013, s. 29). Rovněž viz následující příklady: ve věci *Dow v. Rada*, T-158/10, Tribunál rozhodl, že trvání dumpingu bylo nepravděpodobné (věc *Dow v. Rada*, T-158/10, Sb. rozh. 2012, s. II-0000, body 47 a 59). Ve věci *Aluminium Silicon Mill Products v. Rada*, T-107/04, Tribunál rozhodl, že mezi dumpingem a způsobenou újmou neexistovala žádná příčinná souvislost (věc *Aluminium Silicon Mill Products v. Rada*, T-107/04, Sb. rozh. 2007, s. II-672, bod 116). V souladu s obecnou zásadou práva Unie *res iudicata* jsou Komise a Rada vázány nálezy soudů Unie, jestliže tyto soudy mohou na základě podkladů, které jim byly předloženy, učinit konečný závěr ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie. Komise a Rada se tedy od nálezů soudů Unie nemohou odchýlit. V takových případech je šetření ukončeno na základě rozsudku soudů Unie, v němž je učiněn konečný závěr, že stížnost výrobního odvětví Unie nemá oporu v právu. Na základě těchto dvou rozsudků tedy Komisi ani Radě nebyl ponechán žádný prostor pro to, aby šetření obnovila, což bylo důvodem, proč nebyly v návaznosti na tyto rozsudky podniknuty žádné další kroky.
- (³⁷) Věc *San Giorgio*, 199/82, Recueil 1983, s. 3595, bod 13.
- (³⁸) Nařízení (ES) č. 553/2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu (Úř. věst. L 98, 6.4.2006, s. 3).
- (³⁹) Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, 6.10.2006, s. 1).
- (⁴⁰) Úř. věst. L 41, 18.2.2016, s. 3.
- (⁴¹) Na základě nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 301, 31.10.2006, s. 1), byl tento kód KN dne 1. ledna 2007 nahrazen kódy KN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 a ex 6403 99 05.
- (⁴²) Podle definice uvedené v nařízení Komise (ES) č. 1719/2005 ze dne 27. října 2005, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 286, 28.10.2005, s. 1). Rozsah výrobku se určuje současně popisem výrobku v čl. 1 odst. 1 a popisem výrobku podle příslušných kódů KN.
- (⁴³) Úř. věst. L 286, 28.10.2005, s. 1.
- (⁴⁴) Odolnost proti nárazu se měří podle evropských norem EN 345 nebo EN 346.
- (⁴⁵) Na základě nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 301, 31.10.2006, s. 1), byl tento kód KN dne 1. ledna 2007 nahrazen kódy KN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 a ex 6403 99 05.
-

PŘÍLOHA I

Kódy TARIC pro obuv se svrškem z usně nebo z kompozitní usně podle definice v článku 1

a) od 7. října 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 a 6405 10 00 80;

b) od 1. ledna 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 a 6405 10 00 80;

c) od 7. září 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 a 6405 10 00 89.

PŘÍLOHA II

Seznam vyvážejících výrobců

Název vyvážejícího výrobce	Doplňkový kód TARIC
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd.	A999
Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd.	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd.	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd.	A999
Win Profile Industries Ltd	A999